

2016 -2017

NAŠ OBJEKTIV

KULTURNO DRUŠTVO
FOTO-KINO & VIDEO KLUB
MAYKA RADOMLJE

TEH NAŠIH PETDESET LET . . .

Ko sem te dni brskal po papirjih in iskal neke podatke, sem naletel na klubski bilten, informator, kot smo ga tudi imenovali, dokončno smo mu pa nadeli ime NAŠ OBJEKTIV, ker ima objektiv, kot ga imajo naše kamere in končno, ker je objektiv, kot redkokateri današnji informatorji. Mimogrede, Naš objektiv smo začeli razmnoževati in razpošiljati predvsem našim članom, ki so bili malo bolj oddaljeni od središča dogajanj in pa znancem in prijateljem ter seveda krovnim organizacijam. V zvezi z objektivom moram povedati še to, da ni izhajal preveč redno. Nekaj časa ja, potem pa spet ne, pa spet ja, itd. Potrpežljivi prejemniki bodo že razumeli. Nazadnje nam je enostavno zmanjkalo denarja. Čeprav ni bil drag, nam je še tisto zmanjkalo.

Imamo pa srečo, da nam je ostalo nekaj številčk NAŠEGA OBJEKTIVA z naše tridesetletnice, ki smo jo praznovali v mesecu januarju leta 1999. Bil je bogata številka, poln mavrične zgodovine. Ima me, da bi jo nekaj ponovili. Ne bo škodilo. Pa se vrnimo nekoliko nazaj !

Bila je huda zima 1964 na 65. Mladi nismo hodili po gostilnah, smo bili pač bolj zapečkarji. Moji bratje Metod, Matija in Ciril in jaz seveda, pa še dva, trije fantje iz vasi, Franci, Ivo in Boštjan, smo se dobivali pri topli peči in ni za verjet, po radiu smo se učili nemško in zatem še angleško. Priznam, izkoristil sem jih zaradi konverzacije. Sam sem namreč obiskoval upokojenega odvetnika Dr. Krivica, ki je v Radomljah številnim študentom pomagal pri študiju, zlasti pred izpiti. Bil je izjemen človek, zelo skromen, Na eni od kmetij je pasel krave.

Večkrat sem se oglasil pri njem, večkrat kar na travniku. Tekanje za kravami je bilo za možakarja pri petinosemdesetih dokaj naporno. S knjigo v roki in s šibo v drugi sva tekala za kravami, se učila po angleško in klela po slovensko. Zlasti pri angleščini mi je priporočal čim več konverzacije, kajti bil je zelo natančen in zahteven pri izgovorjavi.

No, med jezikovne krožkarje pa je padlo še drugo seme. Spoznali smo fanta ,približno istih let,ki sta se zelo resno ukvarjala s fotografijo, V kotu očetove mizarске delavnice, sta si uredila temnico in za tisto obdobje že izdelovala zavidljivo dobre fotografije, tudi barvne.

V naši vasi pa je zasluženi pokoj užival tudi upokojeni diplomatski uradnik Kraljevine Jugoslavije v Avstriji in Švici. Z eno prvih amaterskih filmskih kamer je v evropskih deželah posnel nekaj čudovitih filmov. Navdušil nas je in strup je deloval. Seme je našlo ugodna tla. Zbrali smo denar, ker ni bilo dovolj, vzeli še kredit in nabavili naš prvi fotoaparāt, prvo kamero, prvi projektor, itd.

Tako smo se na prelomu let 1964/65 goli in bosih, celo brez vsakih izkušenj podali na nova pota, novim izzivom naproti.

Resno smo se lotili spoznavanja medijev, prirejali smo tečaje, pridobivali nove člane, vabili poznavalce in strokovnjake in po nekaj letih zadeve toliko obvladali, da smo si upali ustanoviti društvo. V jezikovnih krožkih nas je bilo šest, na občnem zboru, Foto kino kluba MAVRICA dne 29. januarja 1969 pa že več kot dvajset.

Veliko se nam je dogajalo že pred ustanovitvijo kluba Veliko smo si upali z našo zelo skromno opremo, z zelo skromnim znanjem in z skoraj nič izkušenj.

Naš prvi film z organizirano ekipo je bil »OBISK PRI DOMŽALSKIH JAMARJIH«, ki smo ga posneli v Železni jami na Gorjuši.

Pri začetnih težavah so nam pomagali člani KINO KLUBA MARIBOR, ki je bil takrat najbolj uspešen in znan klub v Jugoslaviji. Njegov predsednik EDI MALEKOVIČ je osebno prihajal v Radomlje, da nam je predaval in nas učil.

Občinska filmska kronika je bila naša pogruntavščina. Imeli smo dve ekipi mladih snemalcev, ki smo ju pošiljali na snemanja, da so se učili, nabirali izkušnje, se »pilili«. Iz tistih časov še hranimo skromne, a dragocene filmske posnetke, kot na primer: Odprtje nove šole v Moravčah, Požar v Papirnici Količevo, Kmečki praznik v Moravčah, itd.

Naše posnetke smo si upali tudi pokazati, čeprav z zelo skromno projekcijsko opremo, n.pr. : v sejni sobi KS v Mengšu, prav tako tudi v Radomljah, v Lovskem domu v Stranjah, v Št. Vidu pri Lukovici, v Dobu, v Domžalah in celo v Policijski šoli v Tacnu (tam je bil namreč v službi naš član, profesor matematike).

Veliko smo si upali, tudi zaradi tega, ker kakšne posebne konkurence takrat niti nismo imeli, celo televizija je delovala le še poizkusno. Leta 1968 smo organizatorjem velike mednarodne motociklistične dirke v Škofji Loki, AMD Škofja Loka, ponudili snemanje te velike športne prireditve. Podpisali smo pogodbo in prevzeli dokaj odgovorno nalogo. Ves teden pred dirko smo prebili v Škofji Loki in na treningih ugotavljali kam in kako postaviti kamere. Snemali smo s štirimi, eno od teh smo si izposodili s snemalcem vred (Jože Pogačar). Največ skrbi in preglavic nam je povzročalo ozvočenje, kajti naše takratne kamere niso bile zvočne in smo se morali znajti drugače. Zelo nas je tudi skrbelo zlasti tiskovna konferenca štirinajst dni po dirki, na kateri smo bili dolžni pokazati film naročnikom, številnim novinarjem in tekmovalcem. Imeli smo srečo. Film je brez zapletov šel skozi projektor, mi pa smo pokasirali naš zaslužek. (Med nami, menda je eden od naših prejšnji dan dal za mašo).

In širili smo dejavnost. Leta 1973 smo skupaj s krajevno mladinsko organizacijo ustanovili DRAMSKO SEKCIJO MAVRICE, ki je za dobrih 15 let zapolnila vrzel na radomeljskem, dolga leta tako bogato zasedenem odru (gledališko, pevsko). Največ zaslug pri tem je imel Igor Lipovšek. Člani mavriške dramske sekcije so pod vodstvom gledaliških entuziastov, Miha Kavčiča in Janeza Hafnerja dali na oder nekaj krajših odrskih del, med najbolj uspešnimi je bila mladinska enodejanka OBTOŽENI VOLK, Žarka Petana, ki so jo na odrih, po vrtcih in šolah ponovili kar trinajstkrat. Zelo uspešna je bila tudi recitatorska skupina z recitali kakršen je bil PESEM O ZEMLJI Žarka Petana in s katerim je skupina zastopala domžalsko ZKO na območnem srečanju kulturne akcije NAŠA BESEDA leta 1982 v Tržiču.

V Mavrici smo že zgodaj imeli nekaj odličnih članov in organizatorjev. Že dokaj zgodaj se nam je pridružil KAROL STEINER, s izjemnim smislom za filmsko umetnost, kamero in montažo in zlasti za glasbo. Imeli smo odličnega organizatorja LOVRA KORENČANA, pri fotografiji nam je veliko pomagal mojster VILI MAJHENIČ, FRANCE CERAR je bil nenadkriljiv mojster plakatov, vabil, raznih napisov, itd. ANDREJ ZAJC, je napisal scenarij za naš prvi igrani film. FRANCE ROJC, naš tehnik in mojster za vse, tudi za napise, itd.

Največjo zahvalo pa člani kluba MAVRICA dolgujemo našemu dolgoletnemu sodelavcu, mentorju, učitelju in prijatelju, častnemu članu našega društva , mednarodnemu mojstru fotografije VLASTJU SIMONČIČU, ki je dvajset let hodil med nas, nas učil in bil naš prijatelj.

Ustanovitvi kluba je sledilo obdobje izobraževanja in usposabljanja. Prirejali smo predavanja in tečaje. O fotografiji so nam predavali in vodili vaje prof. ANTON BUKOVEC, mojster VILI MAJHENIČ ing. OSKAR DOLENC, pri filmu pa so nam predavali člani Kino kluba Maribor in nam svetovali režiser in snemalec MILE DE GLERIA, snemalec in avtor več TV serij RUDI KLARIČ, našemu vabilu se je rad odzval tudi NENAD JOVIČIČ, znani jugosl. filmski snemalec. Pridobljeno znanje se je nedvomno odrazilo tudi na naših izdelkih. Že leta 1974 je namreč naš film DIPTIH, članov VASJE HAFNERJA in IGORJA LIPOVŠKA na zveznem festivalu v Novem Sadu prejel prvo nagrado.

Sledilo je obdobje festivalov. Prvega (klubskega smo priredili v preddverju Hale komunalnega centra v Domžalah. Že naslednje leto (1972) je sledil naš prvi meddruštveni festival z udeležbo filmov iz osmih slovenskih klubov. Leta 1973 smo v novi dvorani v Mengšu priredili naš tretji festival z dokaj veliko udeležbo slovenskih klubov in filmov ter z dokaj velikim uspehom »mavriških« filmov.

Leta 1974 nam je Foto-kino Zveza Slovenije zaupala izvedbo 11. republiškega festivala, ki smo ga dokaj solidno priredili v kulturnem domu v Radomljah z izjemnim sodelovanjem domžalske kulture in kulturnikov (godba, simf. orkester, nagovor župana, itd.). V Radomljah sta sledila še dva zelo uspešna festivala, leta 1979 in dvajseti jubilejni republiški festival leta 1984. Za zelo uspešno izvedbo festivalov je Mavrica prejela srebrno plaketo Ljudske Tehnike Jugoslavije.

Najbolj ugodno in ustvarjalno obdobje filmskega amaterizma v Sloveniji, pa tudi v MAVRICI, se zdi, da je bilo v obdobju od okoli leta 1965 do 1980. V Mavrici smo v tem obdobju letno posneli povprečno od 12 do 15 filmov. Igranih in dokumentarnih filmov, ki so nam prinašali nagrade na vsakoletnih republiških in »zveznih« festivalih. Moramo priznati, da so bila društva, kot je bilo naše, pod dokaj skrbnim pokroviteljstvom tako imenovanih »krovnih« organizacij, kot so bile na primer Ljudska Tehnika, Foto in Kino Zveza Slovenije (in Jugoslavije), ki so nas spodbujale k ustvarjanju, organizirale redne letne pregledne prireditve (razstave, festivale) podeljevale priznanja in nagrade za dosežke, itd. in navsezadnje dokaj pregledno delile sredstva. Sočasno z osamosvojitvijo Slovenije so bile žal ukinjene tudi naše krovne organizacije in društva smo žal ostala prepuščena sama sebi. Marsikje tudi sredstva za dejavnost društev ne delijo več kulturniki (kulturne ustanove), pač pa birokrati, ki so jim potrebe in način rabe kulturnikov tuje. Skoraj istočasno z ukinitvijo krovnih organizacij nas je prizadel še ukrep mogočne industrije »zabavne « elektronike, ki je nenapovedano vrgla na trg novo, napredno digitalno tehniko. Skoraj čez noč naše dosedanje kamere in projektorji niso bili vredni piškavega oreha. Za nabavo nove opreme pa društva niso imela denarja. Ta dva dogodka sta skoraj spravila na kolena slovenski filmski amaterizem. Od cca 30 filmskih klubov jih je preživelo manj kot 10 med njimi je propadel tudi izredno uspešen šolski filmski klub v Vodicaх na Gorenjskem.

Mavrica je izplavala. Leta 2001 in 2004 smo uspeli prirediti v povsem lastni režiji dva zelo uspela festivala ljubiteljskega filma brez pomoči krovnih organizacij, ker jih ni bilo več. V žiriji festivala leta 2004 je sodelovala uspešna slovenska filmska režiserka Maja Weiss, in naš član, filmski režiser Franc Arko, ter član filmskega kluba iz Velenja, Boris Salobir.

Foto sekcija Mavrice je v jeseni leta 2004 pod pokroviteljstvom medn. Zveze umetniške fotografije FIAP priredila v kulturnem domu v Radomljah medn. Salon fotografije na temo in z naslovom TRŽNICE. Na razstavi je sodelovalo 94 avtorjev iz 17.držav. Prvo nagrado je za posnetek KADINLAP PAZARI prejel fotograf Omer YAGLIDERE iz Turčije, najuspešnejša razstavljalca iz Slovenije pa sta bila ŽELJKO JUGOVIČ (srebrna medalja) in dr. LADO KUTNAR iz Kamnika bronasta medalja) Prireditev sama je zelo uspela.

Digitalizacija, katere nenadnega .prihoda smo se sprva prestrašili, nam je najprej povzročila veliko problemov in težav. Znašli smo se v težavah, ker kar naenkrat vsa dosedanja, tako snemalna kot projekcijska, itd. tehnika ni bila vredna več od počenega groša. Včeraj še, danes nič več. Nove nimamo, niti je ne poznamo. Spet se bomo učili. Prvi ukrep, nabavimo priročnike in kdo drug kot Steiner se loti študija strokovne literature. Postopoma zberemo denar za novo, pardon, rabljeno video kamero M 7, ko se nam spet nabere nekaj cvenka še eno malo boljše, prav tako rabljeno M 1, itd. , itd. Trajalo je mesece in leta,da smo se uspeli za silo opremiti. Spoznamo pa velik napredek že pri montaži naših filmov. Nič več ne bodo spraskani,ker edine prve kopije ne bodo več služile temu.

Z novo tehniko se pokaže potreba po novih prostorih. Po delovnem prostoru za video montažo. Prostor ponudi Toni Müller v Mengšu. Člani se lotijo in z udarniškim delom zgradijo in opremijo kar primeren video studio. Na ta način je brez formalnih sklepov in odločitev ustanovljena VIDEO SEKCIJA kluba Mavrica. Za vodjo sekcije je soglasno izvoljen Toni Müller. Člani video sekcije na principu udarniškega dela snemajo razne dogodke po naročilu. Na ta način si sekcija zagotovi sredstva za dokaj solidno opremo »video sobe«, si nabavi rabljen kombi za prevoz na snemanja in ga opremi z mobilno opremo za snemanja na terenu. V Radomljah (v Kulturnem domu in v vasi HUDO, Vrtnarska številka 1, ostanejo ostale (dosedanje) dejavnosti kluba MAVRICA – FOTO SEKCIJA, arhivi, predsedstvo.,itd.

Radomlje, oktober 2017

Janez Kosmač

DATUM IN KRAJ PRIREDITVE

PRIREDITEV

Kinoteka Ljubljana, 17. oktober 2016

Prikaz 9 filmov kluba Mavrica v Slovenski kinoteki

Župnijski dom v Mengšu, 6. januar 2017

Prikaz filmov v organizaciji Mavrice – video sekcija

Knjižnica Domžale, od 9. do 28. jan. 2017

SPOZNAJMO SE PRAZNUJMO SKUPAJ, razstava fotografij članov kluba Mavrica, posnetih na prireditvi v Češminovem parku v počastitev občinskega praznika v mesecu aprilu 2016

Kulturni dom Radomlje, razstavišče DOM in Kodrova dvorana, 30. januar 2017

Samostojna razstava člana kluba Mavrica MILANA JAZBECA tema GRADNJA

Aljaževa domačija, Zavrh 2 pod Šmarno goro,
11. april 2017

BOGASTVO DEDIŠČINE, fotografska razstava in retrospektivna projekcija nagrajenih filmov, KUD JaReM in Mavrica

Kulturni dom Radomlje, razstavišče DOM in Kodrova dvorana, 15. maj 2017

Samostojna razstava člana kluba Mavrica PETRA ROJCA z naslovom VRT, KI POČIVA

Kulturni dom Radomlje, razstavišče DOM in Kodrova dvorana, 25. september 2017

VRTIJO, VRTIJO SE MLINSKA KOLESA, klubska razstava, analogne (stare) in digitalne fotografije

Knjižnica Domžale, od 18. sept. do 18.nov. 2017

Predstavitev kulturnega društva MAVRICA OI Domžale s fotografsko razstavo PLES DOMŽALSKIH MASKOT, VRTIČKARJEV IN FOTOGRAFOV in projekcijo mavriških kino in video filmov

Kulturni dom Radomlje, razstavišče DOM in Kodrova dvorana, november 2017

DARILA jeseni,
klubska letna pregledna razstava

Naš objektiv uredili : Jože Kragelj, Janez Kosmač, Iztok Končina, oktober 2017

Objava v Slamniku: 9 filmov Mavrice prikazali v Slovenski kinoteki

Foto, kino in video klub Mavrica je že pol stoletja kronist dogodkov na območju med Savo in Kamniškimi planinami. Tri desetletja je dogodke in dinamični utrip krajev lovil na celuloidni film, barvne diapozitive in črnobeke fotografije, zadnji dve desetletji in pol na video in digitalni zapis. Večina fotografij in filmov je bilo nekajkrat pokazanih, osvojili so nagrade na festivalih, potem pa so bili bolj ali manj varno spravljani v Mavričinem arhivu. Manj varno zaradi tega, ker zob časa svetlobni zapis v celuloidnem filmu neusmiljeno izpere, razbarva, zamreni, obledi in razostri; morebitni zvok pa utiša in popači.

Slovenski filmski arhiv pri Arhivu Republike Slovenije je prevzel del filmov Mavrice v hrambo, da jih bo strokovno in varno shranil kot kulturna dediščina slovenske države. Povezavo med Mavrico in arhivom je napravil Janez Meglič iz Studia MEG. Studio MEG je opravil tudi zahteven postopek telekiniranja – prenosa vsebine filmskega traku v digitalno obliko.

Kot krono in javno obeležitev predstavitev 55 filmov v Slovenski filmski arhiv je Janez Meglič izbral devet filmov Mavrice, ki so jih 17. oktobra 2016 prikazali v dvorani Slovenske kinoteke. Pred projekcijo so opravili krajši pogovor Lojza Tršana, vodja Slovenskega filmskega arhiva, Janeza Kosmača, predsednik Mavrice, in Janeza Megliča, pobudnik arhiviranja in telekiniranja amaterskih filmov. Tršan je opisal prizadevanja arhiva, da čim bolj široko zajame narodovo filmsko dediščino. Kosmač je predstavil polstoletni razvoj društva, Meglič pa naključnost prvega stika s klubom, ki je vodil do spoznanja o vrednosti posnetih filmov in pomembnosti, da se pokažejo tudi vseslovenski javnosti.

Meglič je tudi pojasnil, zakaj se je med arhiviranimi odločil za projekcijo filmov Naš festival, Ugaslo ognjišče, Valj, Bratova kri, Minevanje, Dobiva se na trgu, Žegen, Skrivnosti stare žage in Revija mojstra Debevca. Nekatere je izbral zaradi nagrad, nekatere zaradi dokumentarnosti, nekatere zaradi večnosti filmskega izraza in nekatere zaradi primerjave tedanjih dogodkov, ki danes potekajo povsem drugače.

Janez Kosmač je poudaril: »Po 50 letih delovanja je v Mavrici nastal zajeten arhiv filmov lastne proizvodnje. Med njimi je veliko dragocenega dokumentarnega gradiva pa tudi igrani filmi; mnogi rezultat uspešnega sodelovanja filmske in dramske sekcije kluba Mavrica ter prijateljskih društev. Ker je hranjenje in arhiviranje filmskega arhiva zaradi temperature in vlage lahko problematično, smo navezali stik s Slovenskim filmskim arhivom. Z njimi smo podpisali pogodbo o hranjenju naših filmov in jim jih letos predali 55. V prihodnjem letu jim jih bomo oddali še najmanj 100. Upravljalcem državnega arhiva se zdijo naši filmi zanimivi in dragoceni, zato so po dogovoru z nami pripravili Večer mavriških filmov, za kar se jim iskreno zahvaljujem.«

Avtor besedila: Igor Lipovšek.

Na fotografijah:

Lojz Tršan, Janez Kosmač in Janez Meglič med pogovorom o Mavrici, arhiviranju filmov in njihovi predstavitvi na sodobni medij. Dvorana Kinoteke pred projekcijo.

Avtorja fotografij: Iztok Končina (2) in Igor Lipovšek (1)

Devet filmov Mavrice prikazali v Slo kinoteki

Foto, kino in video klub Mavrica je že pol stoletja kronist dog Savo in Kamniškimi planinami.

FOTO, KINO IN VIDEO KLUB MAVRICA Tri desetletja je dogodke in dinamični utrip krajev lovil na celuloidni film, barvne diapozitive in črno bele fotografije, zadnji dve desetletji in pol na video in digitalni zapis. Večina

dediščina slovenske države. Povezavo med Mavrico in arhivom je napravil Janez Meglič iz Studia MEG, ki je opravil tudi zahteven postopek telekiniranja – prenosa vsebine filmskega traku v digitalno obliko.

FILMSKI VEČER, 6. januar 2017 v župnijskem domu v Mengšu

Ogled filmov v organizaciji FKVK Mavrica – video sekcija Mengeš in Župnija Mengeš.

Spored filmskega večera:

- Mengeški dogodki v objektivu 2016,
- Kamnik in kamniška majolika,
- Mengšani na beljaškem sejmu,
- Valj,
- Lovčevo leto,
- Popotnikove nedelje,
- Obisk Fatimske Marije romarice,

Filmski večer in odprtje fotografske razstave v Knjižnici Domžale

V domžalski knjižnici so 9. januarja 2017, odprli fotografsko razstavo Foto kino in video kluba Mavrica, ki je barvni dokument 64. rojstnega dneva občine Domžale. V objektiv so fotografi ujeli dogodke in utrinke, ki so potekali 14. aprila lani. Razstava bo na ogled do konca meseca.

Odprtje so popestrili s projekcijo dokumentarnih filmov. Slovesna parada v počastitev 80-letnice pridobitve trških pravic Domžal (2005), Grmade in tabori (1983-85), Odprtje stare in nove domžalske knjižnice (1985 in 2005), Ugasli kotli obrata Alko (1986), Akcija NNNP (1979 in 2005), Stari koluti – odprtje galerije Trstenjak, razstava Brojanovih lesorezov, podiranje Turkove hiše (1986), Spomin na tri umetnike – Tone Ravnikar, Matija Tomc, Milan Merhar.

Avtor: Lipovšek; Foto: Iztok Končina

Fotogalerija

Fotografska razstava Gradnja

V Kulturnem domu v Radomljah je Foto, kino in video klub Mavrica v ponedeljek, 30. januarja 2017, odprl samostojno fotografsko razstavo Gradnja. V njej je Milan Jazbec z Vira s 55 barvnimi fotografijami predstavil gradnjo plinovoda od Trojan do Vodice. Fotograf se je tokrat odločil za dokumentarni pristop, ki sledi prostorski črti od vzhoda na zahod, v nekaterih posnetkih pa z istih stojnih točk primerja pokrajino med gradnjo in po njej, ko so buldožerske in bagsrske rane že zaceljene. Odprtje je spremljal zanimiv, prijeten, raznovrsten in vsebinsko bogat kulturni program. V uvodu je avtor s helikopterskim posnetkom predstavil traso plinovoda. V kulturnem programu sta nastopili pianistki **Pia** in **Manca Drgan** iz Mengša.

V intervjuju pa je **Milan Jazbec** opisal gradnjo, povedal obilo zanimivosti, predstavil načrtovalce in izvajalce, orisal slovensko plinovodno omrežje in odgovarjal na vprašanja obiskovalcev. Obiskovalce je zanimalo od kod prihaja plin, kje in kako se uporablja, kako se varijo cevi, kako se usklajuje delo z arheologi, ki so ob gradnji našli veliko ostankov iz rimske in celo predrimske dobe. Objava v Domžalcu

Med obiskovalci razstave so bili krajani, avtorjevi sodelavci in prijatelji ter fotografski navdušenci.

Za kulturni program sta poskrbeli pianistki Pia in Manca Drgan.

Avtor se je glasbenicama za nastop zahvalil s knjižnim darilom.
Pričujoča razstava, v kateri sta združena služba in ljubezen do fotografiranja, je že 4. avtorjeva samostojna razstava. Uspešno se predstavlja tudi na klubskih in medklubskih razstavah.

V torek, 11. aprila smo na povabilo kulturnega društva JaReM iz občine Medvode odprli razstavo v Kulturnem domu-muzeju, ki je v rojstni hiši velikega Slovenca, Jakoba Aljaža v Zavrhu pod Šmarno Goro. Trideset fotografij na temo »Bogastvo naše dediščine« je razstavilo 8 članov naše Foto sekcije.

Mavrica v domačiji Jakoba Aljaža

Kulturno umetniško društvo JaReM, ki deluje v občini Medvode, je 11. aprila povabilo v goste FKVK Mavrica iz Radomelj.

FKVK MAVRICA V obnovljeni rojstni hiši triglavskega župnika v Zavrhu pod Šmarno goro je v pritličju muzej Aljaževe dediščine, v prvem nadstropju pa dvorana za kulturna srečanja in razstave. V njej je Mavrica postavila svoje fotografije in prikazala devet filmov pod skupnim naslovom Bogastvo dediščine.

Roman Veras, predsednik društva JaReM, je za fotografsko razstavo izbral 54 fotografij članov radomeljskega društva. Razporedil jih je v štiri sklope: po vodi k mlinom, sakralni objekti, kozolci in čebelnjaki, grafike. Ob odprtju razstave je med drugim povedal: »Ob slovenskih kozolcih bi se spomnil francoskega filmskega igralca Gérarda Philipa. Ob

Roman Veras, predsednik društva JaReM, se je z barvitim komentarjem sprehodil med fotografijami FKVK Mavrica.

obisku Slovenije je dejal, da so mojstrovina. Ko jih je gledal, je videl v njih same travniške harfe. Čudovita pohvala tujca, pohvala pa tudi fotografom Mavrice, ki so ustvarili podobe in nam pričarali podobne občutke.«

O filmih, ki jih je za projekcijo izbral, je spregovoril Janez Meglič. Njegova zasluga in Studia Meg je, da so filmi Mavrice preneseni na sodobni digitalni medij, celuloidni originali pa varno shranjeni v Slovenskem filmskem arhivu pri Arhivu Republike Slovenije. Obiskovalci večerne prireditve so si ogledali filme, starejše od 40 let, ki prikazujejo svet, ki ga ni več. Dediščina pa je ohranjena na filmih: Naš festival '74, Ugaslo ognjišče, Valj, Bratova kri, Minevanje, Dobiva se na trgu, Žegen, Skrivnosti stare žage in Modna revija mojstra Debevca.

IGOR LIPOVŠEK
FOTO: FKVK MAVRICA

VABILO na otvoritev razstave in retrospektivno projekcijo nagrajenih filmov, JaReM in KD Mavrica Radomlje

KUD JaReM in Kulturno društvo Mavrica Radomlje
vas vabita na
retrospektivno projekcijo
nagrajenih amaterskih filmov
in odprtje fotografske razstave

BOGAŠTVO DEDIŠČINE

v torek, 11. 4. 2017, ob 19. uri
na Aljažovo domačijo, Zavrh 2 pod Šmarno goro.

Delovanje sofinancira
Občina Medvode

Fotogalerija

Fotografska razstava v počastitev Tedna ljubiteljske kulture v Radomljah

Objava v Domžalcu: **Foto, kino in video klub Mavrica iz Radomelj je v počastitev Tedna ljubiteljske kulture pripravil fotografsko razstavo in projekcijo filmov.**

Novejši prikazani filmi, narejeni v digitalni tehniki, so bili Ko v nošo se odenem, Sokolski večer v Radomljah in Sinji uživači. Petnajst let star spomin na srednjeveške dneve v Kamniku je bil posnet v tehniki SVHS. Iz starejšega arhiva so bili na format S8 posneti filmi Sveti Primož in pomlad, Lukova bolnica, Marjetice in Odjuga.

Odprtja razstave sta se udeležila tudi sedanji in nekdanji vodja Območne izpostave JSKD Domžale **Matej Primožič** in **Pavel Pevec**.

Avtor: Igor Lipovšek

Peter Rojc je domačin, sosed Arboretuma. Rojen leta 1952, v znamenju bika. Prvo zemeljsko znamenje ga je zaznamovalo tudi v poslovni življenjski poti. Začel jo je kot vajenec v Arboretumu in vrtnarski šoli v Medlogu. Po izpopolnjevanju v vrtnarskih obratih v Kamniku in Mengšu je prevzel urejanje parkovnih površin farmacevtske tovarne Lek. Že od zgodnje mladosti je aktiven v Foto Kino Klubu Mavrica Radomlje. Sodeluje na razstavah in filmskih festivalih. Več samostojnih razstav v Ljubljani, Domžalah in Radomljah.

Metod Marčun, predsednik KS Radomlje, je odprl fotografsko razstavo **Petra Rojca** Vrt, ki počiva, v kateri se razkriva štiri desetine barvnih in črno-belih podob jesenskega in zimskega Arboretuma

Fotogalerija

Člani foto kino in video kluba MAVRICA Radomlje
Vas v tednu, ki je posvečen ljubiteljski kulturi,
vljudno vabimo na ogled fotografske razstave
našega člana Petra Rojca z naslovom

VRT, KI POČIVA

Razstavo in spremljajoči filmski spored si bomo
ogledali v ponedeljek, 15. maja 2017 ob 19. uri
v prostorih Kulturnega doma v Radomljah.

Vljudno vabljeni!

Za priložnostne prispevke Vam bomo hvaležni!

Razstava VRT, KI POČIVA je bila že predhodno razstavljena v razstavišču ARBORETUMA v Voljčjem potoku.

RAZSTAVA VRTIJO, VRTIJO SE MLINSKA KOLESA

Žirija v sestavi: prof. Dušica Kunaver, Dr. Lado Kutnar in Toni Igljč
Statistika razstave

Na natečaju je sodelovalo skupno 23 avtorjev:

Tema A (digitalna): 10 avtorjev (49 posnetkov), nagrajenih in sprejetih 40 del

Prosta tema: 18 avtorjev (81 posnetkov), nagrajenih in sprejetih 50 del

Počitniški foto krožek: 5 avtorjev (25 posnetkov), nagrajenih in sprejetih 16 del

Spominska : 6 avtorjev (22 fotografij na fotografskem papirju)

Na razstavi so sodelovali:

Mateja Absec, Tinkara Koleša, Iztok Končina, Peter Rojc, Janez Kosmač, Albinca Kosmač, Mimi Polak, Lojze Popelar, Mojca Popelar, Jože Kragelj, Lili Jazbec, Milan Jazbec, Matevž Cerar, Miha Kosmač, Klavdija Štajdohar, Ana Žagar, Špela Kragelj Bračko, Matija Kosmač, Ana Novak, Jan Rojc, Žan Hribar, Anja Kosmač, Maša Kosmač.

Prejemniki nagrad in diplom klubske razstave VRTIJO, VRTIJO SE MLINSKA

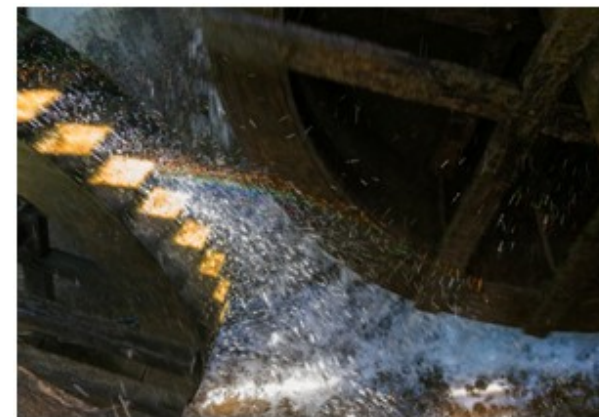
Nagrada	Avtor	Naslov fotografije
1. NAGRADA	Jože Kragelj	Mlinski kolesi
2. NAGRADA	Milan Jazbec	Stari mlin molči
3. NAGRADA	Iztok Končina	Mavrični mlin
DIPLOMA	Mateja Absec	Na vprego
DIPLOMA	Lili Jazbec	Bomo našli zlato
DIPLOMA	Miha Kosmač	Mlinsko kolo 1

1. NAGRADA

2. NAGRADA

3. NAGRADA

Prejemniki nagrad in diplom klubske razstave VRTIJO, VRTIJO SE MLINSKA KOLESA —

Nagrada	Avtor	Naslov fotografije
1. NAGRADA	Tinkara Koleša	Mostar
2. NAGRADA	Špela Kragelj Bračko	Ustvarjanje
3. NAGRADA	Lili Jazbec	Perilo
DIPLOMA	Mila Jazbec	V prostoru
DIPLOMA	Iztok Končina	Naredi še eno fotko
DIPLOMA	Klavdija Štajdohar	Preganjanje dolgčasa

Nagrade POČITNIŠKI FOTO KROŽEK 2017

Nagrada	Avtor	Naslov fotografije
1. NAGRADA	Ana Novak	Voda na mlin 1
2. NAGRADA	Žan Hribar	Ni vode
3. NAGRADA	Anja Kosmač	Oldtimer
DIPLOMA	Jan Rojc	Rudl
DIPLOMA	Maša Kosmač	Lepotec

V juliju in avgustu smo, kot vsa leta doslej, spet organizirali naš tradicionalni POČITNIŠKI FOTO KROŽEK. Delo z mladimi fotografi je potekalo na več lokacijah, na koncu je bila tudi razstava.

Mnenje članov žirije o razstavi – **dr. Lado Kutnar, EFIAP, F1 FZS**

Klubska razstava fotografij »Vrtijo, vrtijo se mlinska kolesa«

FKVK Mavrica Radomlje 2017

Letošnja razstava fotografij FKVK Mavrica je pravi izraz občudovanja in spoštljiv poklon mlinom, tej izjemni tehniški dediščini, človekovi iznajdljivosti in inovativnosti. Razstava je slikovit oris mlinarske stavbne zapuščine stoletij in kompleksnih mlinarskih naprav, gnanih z izjemno močjo narave. Človek je od nekdanj čutil strahospoštovanje do surove in neukrotljive moči vode, obenem pa je z različnimi tehničnimi rešitvami, preko vodnih kanalov, mlinščic, usmerjal tok vode na ali pod mlinska kolesa. Preko vrtenja mlinskih koles in naprej preko mehanskih prenosov je pretvarjal to nebrzdano energijo vode v vrtenje in premikanje notranjega mehanizma, običajno sestavljenega iz dveh mlinskih kamnov. S trenjem med njima so se žita, od pšenice, ovsa, ječmena, rži do pire, ajde in koroze, zmlela v drobnejše frakcije, med njimi tudi v eno najbolj zaželenih živil - moko.

Med razstavljenimi fotografijami najdemo tudi take, ki so v črno-beli tehniki nastale že pred desetletji. Na njih spoznavamo značilno zgradbo nekaterih že zdavnaj pozabljenih in iz človeškega spomina izbranih mlinskih koles. Spomin na teh že nekoliko porumenelih fotografijah blede kot zaprašena drobna moka na mlinarjevi obleki, na težkih in okornih škornjih. Skoraj vidno okorni postajajo tudi zadnji vrtljaji mnogih mlinskih koles, saj so jim desetletja pozabe in neuporabe odtegnila živahnost vodnega toka. Tako kot so mlini pogosto živeli odmaknjeno in skrivnostno, nekje na obrobju, v skritih dolinah, soteskah, ob težje dostopnih strugah potokov in rek, tako se skrivoma in potihoma, kot zadnji utripi srca, s poslednjimi močmi odvijajo še zadnji njihovi vrtljaji.

Fotografski objektiv današnjih ustvarjalcev pa beleži tudi iz pozabe ukradene in oživele zgodbe mlinov ter bajke vodnih duhov in vil. Še posebej vzpodbudno je hotenje fotografskih snovalcev starejše generacije, da preko igre, sproščenosti in s fotografskim zapisovanjem približajo te izginjajoče mlinske pozabe tudi mlajši generaciji. Živahno vrtenje malega vodnega mlinčka je lahko le prvi korak do zavedanja in spoštovanja enkratne vodne energije in naše bogate, z izjemnim znanjem okronane tehniške zapuščine. Razstava fotografij mlinarskih motivov je

pomemben prispevek k spominu in ponosu nekega naroda. Je bogat zapis o človekovi ustvarjalnosti, domiselni in izvirnosti tehničnih rešitev. Kljub preproščini podeželskega prednika je v stoletjih ali celo tisočletjih izpopolnjeval tehnično dovršenost vodnih in drugih mlinov ter jih nadgrajeval s kulturnimi elementi, umetelno vrezanimi figurami in ornamentami v lesenih gradnikih. Stoletja se je boril za golo življenje, spopadal z močjo vode, vetrov in valov ter hkrati z nedoumljivo iznajdljivostjo izkoriščal te grozeče moči narave v svoj prid.

Mlajša generacija ustvarjalcev se je s fotografskim aparatom odpravila na pot iskanja podobnih zgodb in podob mlinov, najsibodi vodnih ali vetrnih, tudi daleč preko meja naše dežele. Očitno je, da je zanimanje mlajših ustvarjalcev vse bolj odprto, zadržano v širni svet in sodobnejše tokove, stran od pozabljene preteklosti, kar jasno odseva tudi v fotografski motiviki na prosto temo. Tudi zaradi tega je poslanstvo starejših generacij, da prikažejo in približajo izjemen pomen mlinov kot dela tehniške in kulturne zgodovine ter sestavnega dela naše identitete, še toliko bolj pomembno in potrebno.

Kamnik, 13. september 2017

Mnenje članov žirije o razstavi - **prof. Dušica Kunaver, kulturna publicistka**

KLUBSKA RAZSTAVA FOTOGRAFIJ »VRTIJO, VRTIJO SE MLINSKA KOLESA« - FKVK MAVRICA RADOMLJE 2017

Foto kino in video klub MAVRICA, Radomlje bo čez dve leti slavil 50-letnico svojega obstoja in tudi 50-letnico predsednikovanja predsednika Janeza Kosmača. V tem času je klub ustvaril množico filmov, številne foto razstave, filmske in foto festivale in pobiral priznanja in nagrade v domovini in tujini. Koliko dragocenega dokumentarnega gradiva je ustvaril ta klub in kaj delo tega kluba pomeni za ohranjanje dediščine naše dežele, bodo lahko ocenili šele znanjci.

Na načrtani poti svojega ustvarjanja – »Rešiti, kar se rešiti da« - je klub za osrednjo vsebino letošnje foto razstave izbral mline. Avtorji fotografij, ki jih vidimo na razstavi, so ob rekah in potokih in odmaknjenih grapah našli stare zapuščene, osamljene mline, razpadla, napol strohnela mlinska kolesa in obraščene mlinske kamne, ki jih je že davno ustavil čas. Čas jih je prehitel, a ostali so kot neme zadnje priče neverjetnih sposobnosti naših dedov, ki niso znali ne pisati ne brati ne računati, pa so vendar ustvarjali neverjetne tehnične stvaritve, zapletene mehanizme, ki jih danes lahko z vso iskrenostjo občudujemo.

Mlinarstvo je v naših krajih ena najstarejših obrti. Opisi mlinov izvirajo že iz 13. stoletja. Valvasor je marsikaj zanimivega zapisal o njih, saj je izbor mlinov v naših krajih zelo pester: vodni mlini, plavajoči mlini na Muri ter mlini na veter v Prlekiji. Iz mlina ni prihajala le moka iz žita, ampak tudi kaša iz prosa ter ješprenj iz ječmena.

Mlinar je bil poleg kovača in kolarja eden redkih poklicev, ki jih je naša vas poznala v preteklih stoletjih. Domačija, ki si je sama pridelovala hrano in izdelovala obleko, obutev in orodje, ni potrebovala obrtnikov, bila je gospodarsko neodvisno »kraljestvo«, četudi mnogokrat zelo revno.

Zrnje, ki so ga hranili doma v kašči, so kmetje postopoma nosili ali vozili v mlin, tako da so moko imeli za sproti. Za svoje delo si je mlinar odmeril

»mlinsko merico« moke od prinesenega zrnja. Večinoma je veljalo, da je šestnajstina mernika moke mlinarjevo plačilo, pa vendar so bile te mere, njihova velikost in število, vedno sporne in mlinarji so bili od nekdanj izpostavljeni dvomom o svoji poštenosti. Ljudstvo je znalo te dvome povedati v obliki pregovorov:

Več mlinarjev – manj moke.

Vsak mlinar vodi vodo na svoj mlin.

Nekateri premožnejši mlinarji so imeli moko na zalogi in so kmetu, ki je prišel v mlin, lahko takoj zamenjali zrnje za moko. Večinoma pa je bilo v mlinu treba počakati, da je mlinar zmlel prinešeno zrnje. Prinašalci zrnja so zato v mlinu potrpežljivo čakali na vrsto – *kdor prej pride, prej melje*. Mlinar je imel ob mlinu poseben prostor, nekakšno »čakalnico«. Tam so si prinašalci zrnja imeli marsikaj povedati, tako so si izmenjevali novice. V mlinu se je zato dalo marsikaj izvedeti. *V mlinu in od otrok se vse izve*. V mlinu je vsakdo želel slišati, kaj so se pogovarjali pred njegovim prihodom, zato je bilo treba včasih tudi trikrat isto povedati – *v mlinu se trikrat pove* – glasi še danes uporaben rek.

Najbolj je bilo pomembno, da je mlin deloval in da so se ljudje pogovarjali, saj – *Koristi ni, če mlin stoji, in jezik molči*.

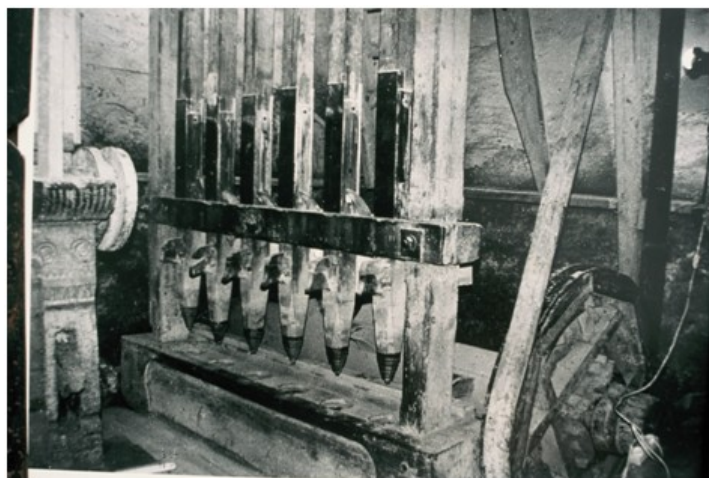
Mlinarstvo je bilo naporen poklic, saj je bil mlinar v večni bitki z vodo, ki jo je bilo poleti običajno premalo, jeseni preveč, najtežje pa je bilo pozimi, ko se je mlinar moral bojevati z ledenimi svečami, ki so poskušale vkleniti kolesa njegovega mlina v svoj mrzli oklep. V času poplav je voda marsikdaj zalila mlin ob vodi. Marsikdaj je zato mlinar moral biti pogumen in iznajdljiv, a kljub vsem težavam je tudi mlinarjevo delo spremljala vesela pesem, enako kot pri vsakem drugem delu. Vse slovenske ljudske pesmi so ob delu vedre in poskočne. Tudi mlinarjevo pesem je spremljal živahen ritem mlinskih stop in melodija vode, ki se pretaka med mlinskimi kolesi.

Ob bistrem potoku je mlin, a jaz sem pa mlinarjev sin ... prepeva pesem, ki se jo naši otroci še danes učijo – in to že v vrtcu. Ponekod otroci tudi še danes izdelujejo mlinčke na vodi. Tudi tak otroški mlinček vidimo na fotorazstavi v Radomljah.

Vsaka slika na razstavi v Radomljah je dragocen zapis nekega časa, ki se nikdar več ne vrne. Z vsakim dnem bolj razpadajo stari mlini, stare vodne žage, stari kozolci, stari toplarji – dragoceni spomeniki genialnih tehničnih sposobnosti naših dedov. Edino, kar jih lahko reši pred pozabo, je – fotografija.

Za razstavo v Radomljah je prispelo veliko število prekrasnih fotografij in žirija je imela težko delo, saj je prostora za razstavo manj, kot je bilo število fotografij. Enako spoštovanje in priznanje zato tudi tistim slikam, ki niso mogle priti na razstavo, a so enako dragocen dokument bogastva naše ljudske dediščine.

Mlini ob rekah in potokih so v preteklosti dajali svojevrsten pečat naši pokrajini. Naj v prihodnosti, tedaj, ko tudi njihovih razpadajočih koles ne bo več - ko bodo ostali samo še na slikah - vzbujajo v našem narodu tiho spoštovanje do skromnosti, iznajdljivosti, trdoživosti in izjemnih sposobnosti naših dedov.

Fotografije: Peter Rojc

Fotogalerija

Dušica Kunaver je v zgodbah obudila spomin na čase, ko je ob Homški in Radomeljski Mlinščici delovalo prek 40 mlinov in žag.

Obiskovalce so fotografije pozdravile tako v pritličju kot v prvem nadstropju

Nagrade je podelil Matej Primožič, vodja Območne izpostave JSKD Domžale, ki je razstavo tudi odprl.

Objava v Slamniku: Fotografska razstava o mlinih

Foto, kino in video klub Mavrica je v Kulturnem domu Radomlje 25. septembra odprl klubska fotografsko razstavo Vrtijo, vrtijo se mlinska kolesa. Prikazane fotografije so bile iz nabora štirih natečajev: spomin na črnobelih fotografijah, mlinska kolesa, mlinska kolesa za člane poletnega fotografskega krožka, prosta tema. Razstava je bila tekmovalnega značaja. V prvi kategoriji niso podelili nagrad, ampak priznanja članom, ki so z dolgoletnim fotografiranjem ohranili mlinske in mlinarske podobe; največkrat so bili tudi kronisti minevanja. Med mlinskimi kolesi so najboljše trenutke posneli Jože Kragelj, Milan Jazbec in Iztok Končina. Najboljše fotografije v prosti temi so posneli Tinkara Koleša, Špela Kragelj Bračko in Lili Jazbec. Za najboljše fotografije mladih članov so nagradili Ano Novak, Žana Hribarja, Anjo Kosmač, Jana Rojca in Mašo Kosmač. Žirijo, ki je odločala o nagradah, so sestavljali prof. Dušica Kunaver, dr. Lado Kutnar in Toni Iglič.

Nagrade je podelil Matej Primožič, vodja Območne izpostave JSKD Domžale, ki je razstavo tudi odprl. Dušica Kunaver, ki rada podpre sleherno dejavnost Mavrice, ki stremi k ohranjanju slovenske kulturne dediščine na fotografijah ali na filmu, je spregovorila o pomenu narodove materialne kulture. Nostalgično je obiskovalce popeljala v čase ozkih stezic in mlinov. Na spomine je potrkal tudi 40 let star polurni film o krajanih, njihovem življenju in kulturno-športni dejavnosti v Radomljah; marsikateri od mladih gledalcev je prvič videl svojo prababico na poti k maši ali pradedu, ki je večje krojil novo obleko za šivalnim strojem.

Ob odhodu so nekateri obiskovalci napisali svoje vtise v spominsko knjigo. Nekaj jih povzemamo. »Čudovito preživet večer, obudili so se spomini in po daljšem času stisnili roke prijateljem, znancem. Čestitke ustvarjalcem Mavrice!«
»Lepa razstava in hvala, ker se ukvarjate z mladino.« » Celoten dogodek je neizmerno lep! Hvala vsem sodelujočim. Dokler zmorete, ustvarjajte še in še!«

Besedilo: Igor Lipovšek

Predstavitve dejavnosti kluba MAVRICA v knjižnici Domžale

foto: Lojze Popelar

Javni sklad za kulturne dejavnosti
območna izpostava Domžale
Knjižnica Domžale in FKVK Mavrica Radomlje

VABIMO

na

predstavitve dejavnosti kluba Mavrica

predstavitev bo v sredo, 18. oktobra 2017
ob 19. uri v Knjižnici Domžale

predstavili bomo:

- kratko zgodovino Mavrice
- foto razstavo: PLES DOMŽALSKIH MASKOT,
VRTIČKARJEV IN FOTOGRAFOV
- kratek spored mavriških kino in video filmov

VLJUDNO VABLJENI!

Na prireditvi so sodelovali in jo posneli fotografi Mirjana Kavčič, Albinca Kosmač, Špela Kragelj Bračko, Alojz Popelar, Peter Rojc in Janez Kosmač.

Na letošnji slovesnosti ob občinskem prazniku v kulturnem domu Franca Bernika je bil predvajan izbor fotografij iz dogodka ob občinskem prazniku leta 2016 v Češminovem parku. Projekcijo je pripravila članica Špela Kragelj-Bračko.

DNEVNIK

SOBOTA, 25. novembra 1972

glavni urednik: SLAVKO BEZNIK   štev. 321 • leto XXI
v. d. odg. urednik: EDO GLAVIČ   cena 1 dinar

pivo samosvojega,
značilnega okusa — pivo *Union*

● PRVI MEDKLUBSKI FESTIVAL V DOMŽALAH

Amaterski film

Jutri se bo v Domžalah začel prvi medklubski festival amaterskega filma, ki ga prireja foto-kino zveza, zveza organizacij za tehnično kulturo, zveza kulturno-prosvetnih organizacij in kulturna skupnost v Domžalah v počastitev dneva republike. Na festivalu sodelujejo avtorji in filmi foto-kino kluba iz Maribora, kino klub Gorenje iz Velenja, foto-kino klub LT EMO iz Celja, atelje animirane filma iz Kopra, kino krožek osnovne šole I. Skvarče iz Zagorja, foto-kino klub Janez Puhar iz Kranja in foto kino klub Mavrica iz Radomelj.

Zirija, v kateri so Ivo Lehpamer, Mile de Gleria, Edi Malkovič in Milan Merhar je 11. novembra pregledala vse prijavljene filme in določila vrstni red nagrajenih del. Prvi so dokumentarni filmi, zatem igrani in zanski. Med dokumentarnimi deli so nagradili: film Rekord avtorja Stana Hafnerja, KK Gorenje, film Nenavadna paleta avtorja Huga Lešnika, FKK Maribor in film Drzni let sokolov avtorjev Petra Božiča in Francija Gabra, FKK LT EMO Celje. Med igranimi so nagradili film Razbite sanje avtorja Ervina Kralja, FKK Maribor, film Vikend avtorjev Stanka Jošta, Petra Božiča in Anice Kumrove, FKK LT EMO Celje in film Sama avtorjev Andreja Zajca, Janeza Kosmača, Karla Steinerja, Janeza Rojca, Aca Majheniča, Zinke Jerman in Nejceta Cerarja, FKK LT EMO Celje. Med zanskimi filmi pa so nagradili delo Govornik avtorjev Konija Štajnbaherja in Janeza Marinska, Atelje animirane filma Koper, film UKV avtorja Edija Malekoviča, FKK Maribor in film Utrip, avtorja Mira Kermelja, KK Gorenje. Posamezna dela so prejela tudi posebne nagrade. Na festivalu bo organizator podelil tudi nagrado občinstva.

Festival bodo začeli s koncertom godalnega ansambla Zavoda za glasbeno izobraževanje iz Domžal, zatem bodo predstavili nagrajene filme in podelili nagrade, naslednjega dne pa bodo na sporedu še ostali filmi. Skupno bodo na festivalu predstavili 17 filmskih del.

Objava v Dnevniku o dejavnosti Kluba Mavrica iz leta 1972

FOTO-KINO ZVEZA SLOVENIJE
ZVEZA ORGANIZACIJ ZA TEHNIČNO KULTURO
DOMŽALE
ZVEZA KULTURNO-PROSVETNIH ORGANIZACIJ
DOMŽALE
KULTURNA SKUPNOST DOMŽALE

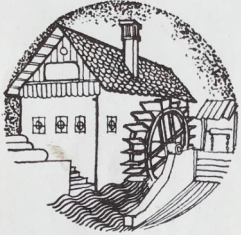

FOTO-KINO KLUB »MAVRICA«, RADOMELJ

I. MEDKLUBSKI FESTIVAL
AMATERSKEGA FILMA

DOMŽALE, 25. in 26. novembra 1972

Organizacijski odbor:

LOVRO KORENČAN, predsednik
JANEZ KOSMAČ, podpredsednik
VILI MAJHENIČ, podpredsednik
DARJA MARINČEK, tajnica
FRANCI CERAR, blagajnik
MARJANCA MERČUN, članica
TONE RAVNIKAR, tajnik Kult. skupnosti
ING. MIHA PAVLIČ, predsednik ZOTK
ANDREJ ZAJC, član
ACO MAJHENIČ, član
DRAGO KAPLJA, član
JANEZ ROJC, član
MATJAŽ BROJAN, član
FRANCE CERAR, član

Zirija:

IVO LEHPAMER, predsednik
MILE DE GLERIA
EDI MALEKOVIČ
prof. MILAN MERHAR

Tehnična ekipa:

MATIJA KOSMAČ, vodja
KAREL STEINER
MATJAŽ REPNIK
CIRIL KOSMAČ
FRANCI JERMAN

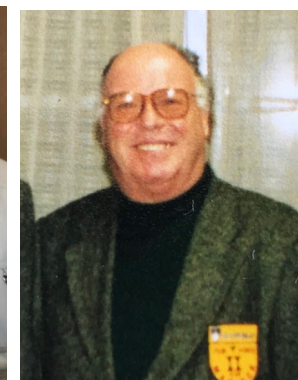
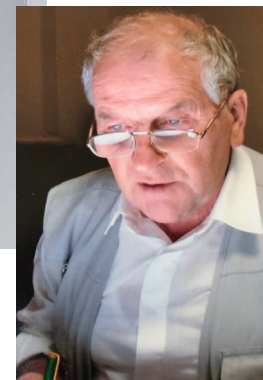
Izgubili smo prijatelja:

V preteklem letu je po hudi boleznini umrl naš dolgoletni prijatelj, predsednik Foto kluba Anton Ažbe iz Škofje Loke in en mandat predsednik Fotografske zveze Slovenije

Peter Pokorn.

Letos pa je umrl naš dolgoletni znanec in prijatelj, ljubiteljski slikar in ljubiteljski filmar, član Kino kluba Maribor Ervin Kralj.

Ohranili ju bomo v lepem spominu, njunim sorodnikom pa izražamo naše iskreno sožalje.

Klub FKVK MAVRICA dobite na FB: www.facebook.com/fotomavrica

e-mail: fkvkmavrica@siol.net